

זו לא יכולה להיות המציאות!! / אחותך זי [ציונה]

דברים בלוויה

אני בקיבוץ שלך, מדברת עליך ולא אליך.
אני לא יכולה להתחיל לתאר מה עובר עלינו, ההלם של מציאתך, לגלות שאתה לא איתנו יותר. הלב שלי כבד, אני לא יכולה להאמין שאחי הגדול איננו. איבדנו אותך מוקדם מדי. לא ניתנה לנו האפשרות לומר שלום.
זה אף פעם לא קל להגיד שלום למישהו, שמאז ומעולם היה חלק מחייך. יש חור במקום שיוסי היה, אני בטוחה שרבים מאיתנו מרגישים כך.
בזמן נורא זה, חשוב לזכור את הזמנים הטובים ולהתנחם בזיכרונות.
יוסי היה תמיד עסוק, הוא אהב בעלי חיים ובמיוחד כלבים. היו לו ציפורים מכל הסוגים. היה לו גם את פרסי, התוכי, שאיתו הוא עלה ארצה בשנת 1978.
בדרום אפריקה הוא עבד במכירות. הוא היה חבר צוות מקובל ואהוב.
הוא אהב מוסיקה קלאסית וג'אז ואהב ללכת למועדוני ג'אז וקונצרטים עם חברים. הוא נהנה מהסיטראון פאסאט שלו.
הייתה לו אוזן טובה לשפות והוא נהנה ללמוד אותן ולדבר עם אנשים בשפות זרות.
הורינו, מוריס ופייגי ליכט, עשו עליה ב-1994 והגיעו ליוסי בעין השופט. הקיבוץ ויוסי טיפלו בהם נהדר. אבינו נפטר לאחר כשישה חודשים, בגיל שמונים וארבע. אימנו עבדה במפעל במשך שנים רבות.
יוסי אימץ את אבי והוא, ביחד עם אימנו, טיפלו בו במסירות.
יוסי עבד במפעל ואז כלול התרנגולות וברפת - עד לפרישתו.
אמא נפטרה במרץ 2021, בגיל 98, בעין דור, שם חיה חמש שנים.
אבי נפטר באופן טרגי בינואר 2021,
זה היה רגע קשה וכמעט בלתי אפשרי עבור משפחתנו.
גיסתי גני ובתה סימון נפטרו אף הן בתוך זמן קצר בתקופה זו.
יוסי פרש והפך פעיל פחות. הוא נסע לחופשה על ספינה, שבה נהנה.
הוא נפטר ב-13 באוקטובר, בגיל 77 וארבעה חודשים.
תמיד נזכור אותך ונשמור אותך בליבנו.

תרגמה מאנגלית: שרון שני גונן

